

Butlletí Informatiu Juliol-Agost 2008

Padilla 255-263, primera planta

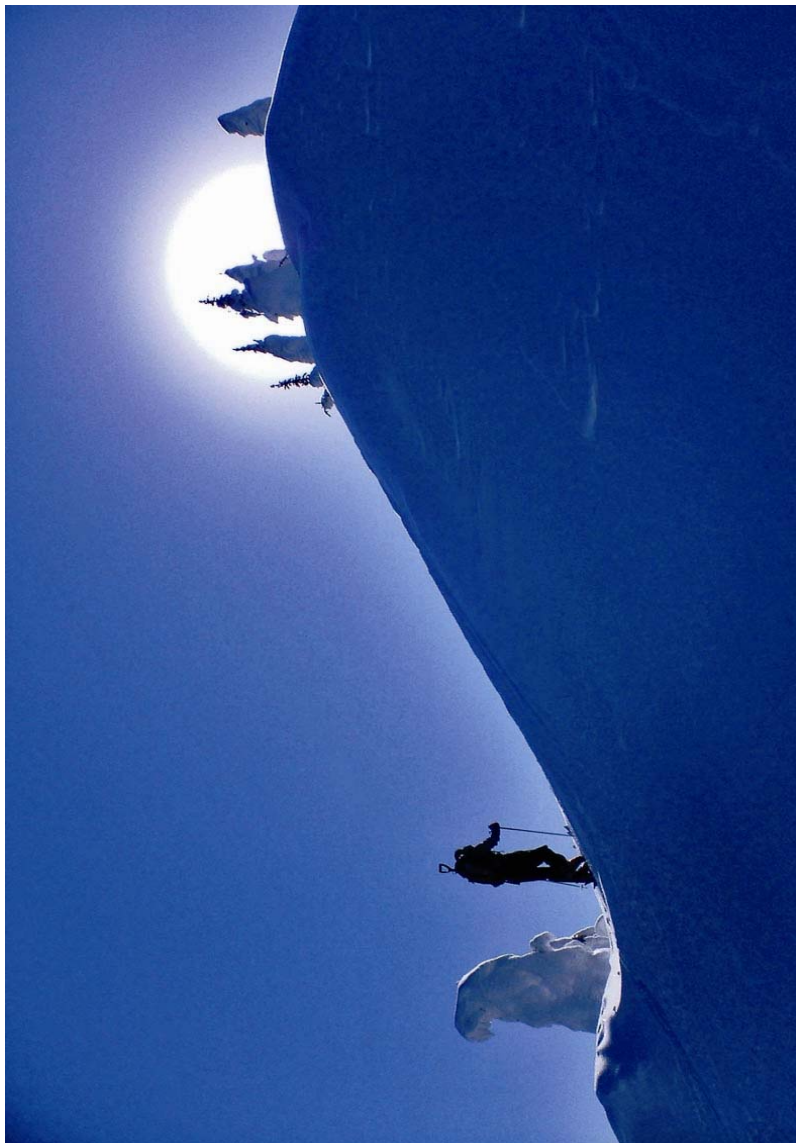
08013 Barcelona

E-mail: aec@aec.cat

Tel. 933024529

web: www.aec.cat

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Evening Ridge. 1r Premi del I Concurs de Fotografia Digital Memorial "Agustí Torrents i Barrachina", 2007

Autor: Samuel Colomer

El dia 14 de juny per Tarragona moments abans d'arribar a la Waikiki

El 15 de juny al Moll de la Fusta, organitzant el rocòdrom. 25è aniversari Casal d'Infants del Raval. Amb en Jordi i la Cata, en Miquel Rico i en Jep.

Editorial**50 ANYS DE LA PRIMERA ASCENSIÓ A L'EVEREST****29 de maig del 2008**

A hir va fer 50 anys que sir Edmund Hillary i el xerpa Tensing Norgay trepitjaven el cim més alt de la Terra, el mont Everest.

Avui a la sala d'actes del Centre Cívic de la Sagrada Família, ens hem aplegat unes 160 persones, entre socis i amics, uns quants joves eren asseguts a terra, per manca de cadires. El nostre president, en Jep ha obert l'acte, per passar tot seguit la paraula a en Manel Cabanillas, comissari d'aquest Memorial Sir Edmund Hillary. Som informats que aquest Memorial serà format per 12 actes que finiran el proper 29 de maig del 2009 amb la projecció de l'ascensió del nostre consoci Josep Antoni Pujante amb el banderí de l'**Agrupació Excursionista Catalunya** al cim de l'Everest. I que entre mig hi hauran projeccions i finalment un àpat "tibetano-nepalí" i d'altres sorpreses. Tot seguit ve la projecció del documental, molt ben muntat i amb el punt necessari d'emoció i sentiments. Per tots els qui estimem les muntanyes i que per manca de possibilitats o coratge, no ens hem pogut ni tan sols acostar a aquelles muntanyes, ha significat una aproximació a l'esperit de les grans ascensions. El final del documental ha estat llargament aplaudit.

Seguidament una mà infantil ha anat treien les butlletes corresponents als premis que gentilment han facilitat el patrocinador i col·laboradors.

Local Social

La secretaria i la seu social de l'Agrupació restaran tancats durant tot el mes d'agost.

Us desitgem bones excursions, grans ascensions
plàcides acampades, en fi bones vacances

Cava

**Per aquest estiu,
no t'oblidis del cava de l'Agrupa!!!**

Preu per ampolla: 6€
Preu per caixes de 6 ampolles: 32€
Preu de la xapa: 1€
Col·lecció de 5 xapes (2002 – 2007): 6€

Xapa de la Secció Infantil i Juvenil

Vacances Actives

Aquest és el darrer recordatori per viatjar aquest estiu a:

**La Palma del 19 al 26 d'agost
La Capadòcia del 5 al 13 de setembre**

Informació a Secretaria 93 302 45 29

LLIBRE D'ACTIVITATS ANY 2008

Es recorda l'existència d'un llibre-registre a disposició de tots els socis per anotar-hi totes les activitats realitzades des de l'1 de gener al 31 de desembre del 2008 (actes socials, sortides culturals, sortides de senderisme, de muntanya, d'alpinisme, d'escalada, d'espeleologia, de BTT, d'esquí, etc.). En el mateix llibre hi figuren les bases per accedir a guanyar els premis de **CONSTÀNCIA**, **DESNIVELL** i **ESCALADA**

Ascensió al Pedraforca pel Verdet

Dia 6 de juliol del 2008

Trobada a les 07:00 hores a Fabra i Puig, anirem a Saldes i deixarem els cotxes al Mirador del Gresolet.

Itinerari: Mirador de Gresolet (1560m)- Refugi Lluís Estasen - Jaça dels Prats - Canal del Verdet - Collada del Verdet - Collada del Verdet - Xemeneia 1^a - Cim N - Aresta NW - Pollegó Superior (2.498 m) - L'Enforcadura - Tartera del Pedraforca - El Tarter - Refugi Lluís Estasen - Mirador de Gresolet.(Dinarem al Mirador)

Dades d'interès:

Alçada de Sortida: 1.560 m.

Alçada d'Arribada: 2.498 m.

Desnivell: 938 m.

Duració ascens: 3 h. 30 min aprox.

Duració descens: 1 h. 30 min. aprox

Dificultat: Ascensió amb forts pendents i passos de roca delicats 1er, (cal estar en bona forma física i no tenir vertigen)

Material necessari: Botes trekking, cal portar aigua.

Excursió nocturna: del Tibidabo al Llobregat

Dissabte 12 de juliol

- Hora:** Sortirem amb bus des de Plaça Catalunya a les 6,30 de la tarda
- Lloc de Trobada:** Davant del Banc d'Espanya a la oficina d'informació turística (dins de la Plaça Catalunya)
- Transport:** Transport Públic
- Intendència:** Anirem a sopar de restaurant
- Durada:** 15 Km que es poden fer amb 5 hores de caminar real. Les dues darrers de nit
- Ressenya:** Després de contemplar les magnífiques vistes de Barcelona, des del Tibidabo ens endinsarem dins de la serralada de Collserola per una abrupta baixada per anar resseguint tota la serralada del litoral per la seva vessant occidental fins arribar a Molins de Rei. A mig camí pararem a sopar en un dels colls més coneguts d'aquestes conrades.
- Material necessari:** Botes o com a mínim bambes de trekking
- Preu de la sortida:** Socis: 6€. Socis online: 8€. No Socis: 10€. Aquest preu només inclou la organització. Cal afegir el transport públic i el sopar (aproximadament 25€). Reservat per a 20 persones.

Ruta del Císter - Quarta jornada

17 de maig del 2008

Pont d'Armentera – Figuerola del Camp

A quarts de 8 ens anem aplegant tota la colla de Pedralbes. Avui molts han vingut amb la motxilla i alguna bossa més, s'anuncien pluges i cal portar roba de recanvi, per si de cas. En Quim ens truca que hi ha problemes amb l'autocar i que arribaran amb una mica de retard. Quan para l'autocar ens hi enfilem, en Quim ens compta, n'hi surten 40 i engeguem. Parem al bar de la benzinera del Pla de Sta. Maria. Entre endrapar l'esmorzar, aconseguir beguda, prendre'ns el cafè i visitar el "Roca", esgotem el temps -sempre ajustat- que se'ns ha concedit. Tornem a l'autocar i aquest ens duu fins el final de l'etapa anterior.

or: Pont d'Armentera.

Carreguem les motxilles i travessem el poble, en sortir del darrer carrer, entrem a una pista que de moment ens fa despertar les cames, car fa una pujada sostinguda. Plovisqueja i ja fa dies que el cel ha regat generosament aquestes contrades, Déu n'hi do el fang i bassals que anem trobant pel camí, les botes es van carregant de fang.

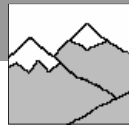
Anem seguint la vall del riu Gaià. Som prop del migdia i el camí ens fa passar per les envistes de Santes Creus. Les maniobres d'obrir i tancar paraigües i posar i treure "capalines" s'han anat repetint durant la caminada.

Ara travessem el Gaià i abandonant el GR que seguïem, tornem a enfilar-nos per una pista envoltada de bosc, fins assolir l'alçada del Pla, 380 metres . Durant una bona estona la pluja ens dóna una treva. La primavera ha esclatat i els vorals del camí s'han omplert de floretes boscanes, amb na Carme en fem una llista de les que hem pogut detectar i conèixer: Malves, ibèrix, farigola, centaures, solanelles, ginesta, roselles, escaviosa... A banda i banda del camí, sovintegen els camps de blat, els ametllers i les vinyes i van apareixent cabanes de pedra seca, entre na Carme i en Rafa ens fan una explicació de l'interès que tenen aquests rústecs abrics, hereus de les tècniques desenvolupades en el neolític. En una cruïlla apareix el dubte, a l'esquerra... no a la dreta... no, definitivament a l'esquerra i sí, era a l'esquerra.

El camí s'estreny i entrem a la pineda; topem de nassos amb la baraca de n'Auger, ens hi parem, val la pena, és una magnífica mostra d'aquestes cabanes de pedra seca, hi entrem, mesurem el gruix de les parets i en quedem ben meravellats de la sòlida senzillesa d'aquestes construccions. Torna a ploure i ara ho fa amb més ganes, la pista travessa la rasa de Fonollosa i entrem a la carretera estreta i asfaltada que ens porta al Pla de Santa Maria. A la benzínera on hem esmorzat ens hi espera l'autocar i se'ns ofereix la possibilitat de pujar-hi, hi ha consens general, ja hem aguantat prou pluja, tots cap dins ! Ens estalvi-

Quasi 40 cistercencs i cistercenques abans d'arribar a Santes Creus. Foto: R.I. Canyelles

A dintre del dormitori, sense les antigues cel·les, a Santes Creus. Foto: R.I. Canyelles

em la darrera mitja hora de camí i entrem a Figuerola del Camp.

L'ajuntament, ens ha obsequiat amb un fangeig espectacular, precisament al carrer de la Cooperativa, res no ens atura davant de l'esperança del dinar que ens han promès al cafè de la Cooperativa, on, tal com esperàvem, hi trobem tau-

la parada i la possibilitat de triar entre dos primers i dos segons plats, després venen les postres i els cafès. Ha deixat de ploure. Ara es tracta d'anar còmodament asseguts fins a Santes Creus. Ens rep una guia, que primer ens passa uns audiovisuals, molt ben muntats i després en passeja per tot el monestir donant-nos unes molt ben documentades explicacions que a més tenen l'encert de fer-nos recordar aquelles parts de la nostra història que ja havíem començat a oblidar. Un cop sadollats de l'austera bellesa de l'arquitectura dels cistercencs, tornem a l'autocar, són les 7. Travessem aquesta immensa plana, que avui està en perill, car cap a la banda del Pla de Baiona, li ha caigut al damunt un projecte de construcció d'un macro polígon logístic que comportaria l'augment de contaminació, saturació de les carreteres, destrucció de bona part del territori ambiental, la multiplicació per dos del nombre d'habitants de la comarca i la saturació dels serveis socials bàsics, tot això sense comptar els efectes més directes, com l'embargament de terres i masies a Baiona o la condemna al més absolut oblit de la pagesia. Està clar que també en quedaria afectat un bon nombre de barraques de pedra seca, el camp d'aviació de la guerra civil i els aiguamolls del Pla. Per part de població autòctona hi ha una forta oposició a l'esmentat projecte. Sense entrebancs entrem a Barcelona a les 8 picades. Els de Pedralbes ens acomiadem i baixem. A Barcelona no hi plou.

Jordi Romagosa
Soci 1224

Senderisme por gorges i naixements de rius

(Continuació)

Las “Alobras”, un camí preciós que porta nom d'arbre, l'aigua va baixant formant petits gorgs d'aigua transparent i de color maragda, la lluïssor de l'aigua és un regal per als nostres ulls, ponts i passeres subjectades a la roca, tot és extraordinari i preciós, un aliment per l'esperit. Seguim i ens enfilem, la farigola i el romaní ja estan florint, el riu el deixem

En un dels “ojos” del riu Cabriel

al fons però continuem sentint la seva remor i el brunzir dels insectes també es fa sentir ara que ja fa més calor, arribem al desviament que va a Tormón i al pont natural, anem fins a baix del riu, no tots, per poder fer fotos, que des de baix seran més espectaculars i també des de dalt del pont es veu magnífic, parets enormes, profundes i engorjades. Ens hem dispersat en grups, trobem un freixe grossíssim prop d'un molí, en Rafa ens ensenya la planta que s'anomena cua de cavall, ens arribem fins la cascada Cal i Canto, prop del poble de Tormón. Ens retrobem tots en el poble, dinem molt bé com sempre. Sortim amb les furgonetes a visitar les pintures rupestres, fa una mica de respecte pensar en l'evolució de la vida al nostre planeta terra, és com un lloc sagrat, comencem per “Abrigo de la Paridera” i seguim per la “Cabra Blanca”, i algun altre més. Sortim un altre cop amb els cotxes i passem per llocs que han estat llacuna, Bezas, Saldon a 4km de Valdecuencia, estem a Toril, Masego, camps d'un verd intens, deixem el cotxe i caminant anem a veure el molí de san Pedro, des de dalt, la canonada d'aigua, des de baix contemplem la cascada, sembla impossible d'on surt tanta aigua, és el riu Cabriel, seguim un tros més amb cotxe i caminem una mica fins el “ojo” del Cabriel, una mena de bassa gran d'aigua, on es veu clarament per on brolla el riu. Tornem a agafar el vehicle fins el naixement del Tajo, pugem fins a 1600m, per una pista de muntanya llarga, llarga, passem per Frias d'Albarrasí, trobem de nou la carretera, ja dalt del cotxe, pel camí, el sol s'ha post, veiem femelles de cabirol precioses i molt a prop, el cel està guapo, de color rogenic no massa fort amb els núvols que l'adornen. Arribem a Tragacete i sopem. Ha estat un dia molt intens però tots ens sentim plenament satisfets. En Quim ens vol actius i sap aprofitar al màxim

el temps que disposem. Anem a dormir a mitja nit.

Dia 4 de maig: Ens llevem i anem a esmorzar, el despertar és alegre com cada dia, la puput ens torna a cantar i els ocells que no paren, al cel hi ha cabretes vol dir que a terra seran pastetes, les previsions d'avui són de pluja, deixem la maleta preparada. Un cop ben esmorzats sortim a 2/4 de 9. en direcció al monument del Tajo, que alguns trobem desafortunat amb ganes, però el Rafa, buscant la part positiva de les coses, ens ha donat una explicació del que signifiquen els elements que el formen i avui li trobem més significat. Anem caminant fins a Fuente García i ens fem una foto del grup. Seguim amb els vehicles i la nostra

furgoneta vermella, té la particularitat que ens permet veure més animals, serà gràcies al bon xofer Domènec? Acabem de veure una guineu que s'atura i nosaltres també, la veiem travessar un camp molt gran, la part del darre-
ra és blanca. Arribem a la cima de Frias, un forat com el cràter d'un volcà, en Domènec ens explica molt bé que és una dolina i

Visitant Albarrasí

aquesta s'anomena Dolina de Frias d'Albarrasí, les aigües retingudes en una mena de llacuna van erosionant la roca calcària que tenen sota i finalment es forada i les aigües van a parar al riu subterrani que fa el seu camí i no es deixa veure. Caminem pel voltant, observem els fòssils....molt interessant. De nou a la furgoneta seguim la ruta, passem per Frias d'Albarrasí, arribem a Calomarde i ens parem a veure la cascada del "Molino Viejo". El panorama és preciós, les serralades vermelles d'ambdós costats de la carretera es van tancant fins que veiem la ciutat, també vermella, Albarrasí, hi arribem. Deixem els cotxes a baix i caminant pels carrerons arribem a la plaça de l'Ajuntament, té un encant especial, és preciosa. En aquesta plaça comencem una visita guiada: el guia ens explica que el nucli urbà està molt ben conservat, l'any 1961 va ser declarada Monument Nacional i proposada per la UNESCO per declarar-la Monument d'Interès Mundial, l'arquitectura tradicional és amb guix de color vermell i fusta, les reixes treballades de ferro forjat són un

SECCIÓ DE MUNTANYA

signe de poder del propietari, veiem les muralles, la torre del “andador”, dels segles X i XI, la ciutat tenia quatre portes d’entrada i actualment se’n conserven dues, la catedral és del segle XVI i no queda res de l’antiga mesquita, convivia jueus, cristians i musulmans, bastant lluny l’ermita de la Verge del Carme enmig d’un desert, dues torres de vigia enmig de les cases, palau episcopal, anem baixant pels carrerons i ens situem fora de les muralles, Portal de les aigües, Plaça d’armes, Racó del ventall, el castell cristià, abans “alcazaba” musulmana, torres cilíndriques dels segles X a XII, les cases són més amples de dalt que de baix, d’aquesta manera alguns carrers estrets gairebé s’ajunten per la part de dalt de les cases, acabem el recorregut a la plaça Major. Ens ha agradat molt a tots. Anem a comprar alguna coseta abans de marxar. Parem a Gea d’Albarrasí a dinar, com sempre molt bé, sortim amb les furgonetes cap a Vilareal primer, autopista cap a Tarragona, parem a l’àrea de servei del Mèdol i ens acomiadem dels companys de l’altra furgoneta tots molt satisfets i feliços. Arribem a Barcelona a $\frac{3}{4}$ de 9 i després d’encaixades i petons ens diem arveure fins la propera excursió.

Francina Torrent

SECCIÓ DE CULTURA

Festa de la Verema al Baix Empordà

21 de setembre

Estem preparant una sortida cultural pel diumenge 21 de setembre per conèixer les classes de vinya, recollir raïm, conèixer i veure el procés de elaboració del vi, les seves varietats, sistemes moderns i tradicionals... Visitar el celler d’una casa de pagès de Calonge, el propietari, enòleg, ens donarà unes interessants explicacions.

Al migdia farem un tast d’algunes varietats del líquid etílic acompanyat d’un pa amb tomàquet.

Per la tarda ens quedaria temps per fer un passeig o bany a sant Antoni de Calonge. Aneu reservant la data, al butlletí de setembre concretarem detalls.

Dies 29 de juny al 9 de juliol

INFANTIL Campament d'estiu a la Serra de Busa. Multia-ventura

Dia 1

JUNTA Reunió

Dia 5 i 6

MUNTANYA **Dia 6: Ascensió al Pedraforca**

Dia 9

GLACERA Inici monogràfic: Progressió per Ferrades

Dia 12 i 13

MUNTANYA **Dia 12. Nocturna: del Tibidabo al Llobregat**

CAIAC Per la Costa Daurada

Dia 14 al 19

CAIAC Caiac per Eivissa

Dia 21 al 26 de juliol

CAIAC Caiac per Eivissa

Dia 26 i 27

CAIAC Navegació per la Costa Brava

ASSEGURANCES

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

TELF. 93 319 06 72

PINO I CATA

De franc per a tots els socis de l'AEC

AGOST/SETEMBRE

Dia 16

CAIAC Expedició a Finlàndia

Dia 19

MUNTANYA Del 19 al 26: Viatge de Senderisme a l'illa de La Palma

SETEMBRE

Dia 2

JUNTA Reunió

Dia 5

MUNTANYA Del 5 al 14: Viatge de Senderisme a La Capadòcia

Dia 11

JUNTA **Diada Nacional: Ofrena floral al Monument de Rafel de Casanova**

Dia 17

GLACERA Inici Curs d'Excursionisme

Dia 21

CULTURA La Verema al Baix Empordà (nova activitat)

Dia 27

MUNTANYA Ruta del Cister. De Figuerola del Camp a Montblanc

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat

Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

Laboratori de Viatges

Darrere el web del **L**aboratori trobaràs algú que t'escolta.

Sabem de **V**iatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82

Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

Concurs

Aprofiteu les vacances per a fer bones fotos digitals de muntanya. Aviat us convocarem per a participar en:

II CONCURS INTERNACIONAL DE FOTOGRAFIA DIGITAL DE MUNTANYA "MEMORIAL AGUSTÍ TORRENTS I BARRACHINA"

Organitzat per Esports Balmat i Grup Vi Daurat, amb la col·laboració de l'Agrupació

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA DIA 11 DE SETEMBRE

OFRENA FLORAL AL MONUMENT A RAFAEL DE CASANOVA

Ens trobarem al local social (carrer Padilla, 255) a les 9 del matí, on hi recollirem la pancarta i anirem, a peu, fins a la cruïlla Roger de Llúria / Consell de Cent. Allà en reunirem amb tots el qui no us vagi bé de venir al local, recollirem el ram i a les 10 seguirem camí fins el Monument.

Conferència-projecció

PARAGUAI TAMBÉ EXISTEIX

(2a part)

Dimarts 17 de juny a les 20 hores

Paraguai és un dels grans desconeguts.

Petites o grans històries del dia a dia.

Com viure i sobreviure en el Chaco ("el infierno verde"). Els nivaclés, comunitat indígena.

Reportatge del que vaig viure i veure en dues estades d'estiu col·laborant amb una ONG.

A càrrec de Xavier Sánchez

Memorial "Sir Edmund Hillary

La història de l'Everest (III) 1953 -1963

El 29 de maig de 1953, es va allargar durant molts mesos. La conquesta del sostre del Món va fer fruir d'eufòria, no només els ambients muntanyencs de tot el món sinó que també entre, la sempre atenta a intervenir, classe política, ansiosa d'apuntar-se al carro de l'èxit. Edmund Hillary va rebre de la corona britànica el tracte de Sir mentre a l'Índia aprofitaven l'ocasió per clamar als quatre vents que el xerpa, amb arrels índies, va ser el primer en assolir el cim.

La firma de Tenzing sota un text en el que assegurava haver estat el primer en posar el peu els 8.848 metre, va arribar fins i tot a sembrar desavinences entre Hillary i el xerpa.

El cert és que l'ombra del dubte, una vegada ambdós traspassats, seguirà en no pocs ambients com la segona gran incògnita de l'Everest. La primera és, sense cap dubte, la que van protagonitzar, el 7 de juny de 1922, la cordada Irving i Mallory abans de morir. La possible conquesta d'Irvin i Mallory vist per última vegada per Odell camí del cim, segueix, de moment sense desxifrar-se malgrat que fa uns anys una expedició que va intentar aclarir el succeït, va trobar el cos de Mallory.

Posteriorment Hillary i Tenzing van assegurar haver-hi arribat ambdós alhora, una afirmació que possiblement no és certa però que, va ser l'única sortida no només per apaivagar els rumors sinó per evitar el distanciament entre ambdós.

Esperant pacientment la seva oportunitat els suïssos, als qui els britànics s'hi havien avançat, preparaven una nova expedició. El 1956, liderats per Albert Egler, un equip suís aconsegueix els dies 21 i 22 de maig prendre la revenja aconseguint, després d'ascendir al veí, i fins al moment verge i quart cim més alt de la Terra, el Lhotse (8.516 m), arribar al punt més alt del planeta Terra. Un any abans que els suïssos protagonitzessin la segona ascensió es diu que una expedició russa va intentar pujar-hi pel vessant tibetà encara que aquest extrem mai no va poder ser confirmat.

El 1958 els xinesos n'intenten l'escalada, però abandonen al Coll nord. La primera ascensió pel Tibet va arribar el 25 de maig de 1960. L'expedició amb Shih Cahn-Xun, al capdavant, va comptar amb més de dos centenars d'himalayistes, tres d'ells, el tibetà Konbu Aka Gonpa i els xinesos Xu Ying-Hua i Wang Fuchou assoleixen el cim, aconseguint la setena, vuitena i novena ascensió, la primera pel vessant Nord, fet que va trigar un temps a ser homologat.

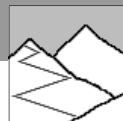

Després de la seva ascensió van assegurar que hi havien col·locat un bust de Mao Tse Tung, encara que mai ningú no va veure ni en fotografia la presència de la reproducció del mandatari al cim. Deu anys més tard (1963) els nord-americans liderats per Norman G. Dyhrenfurth afronten l'ascensió per dues rutes, la seguida per Hillary i Tenzing i per la difícil aresta Oest. L'1 de maig James Whittaker i Nawang Gombu arriben al cim per la ruta normal, ascensió que el 22 del mateix mes repeteixen Barry Bishop i Lute Jerstad mentre per la cara Nord i pel Corredor denominat Hornbein ho fan Tom Hornbein i Willi Unsoeld que completen la tercera ruta al cim, després d'abandonar el seu primer objectiu, l'intent d'ascendir per l'aresta Oest.

M. Cabanillas

La propera projecció l'anunciarem en el butlletí de setembre

S.E.M.

Curs de progressió en glacera i autorrescat

ESCOLA GLACERA

El passat 28, 31 de maig i 1 de juny, es va realitzar a Benasque, el curs amb el complet d'inscripcions, encara que el temps no va acompanyar, l'activitat es va poder realitzar en tot el seu temari, modificant el medi natural, i adaptant-lo als recursos que ofereix la zona.

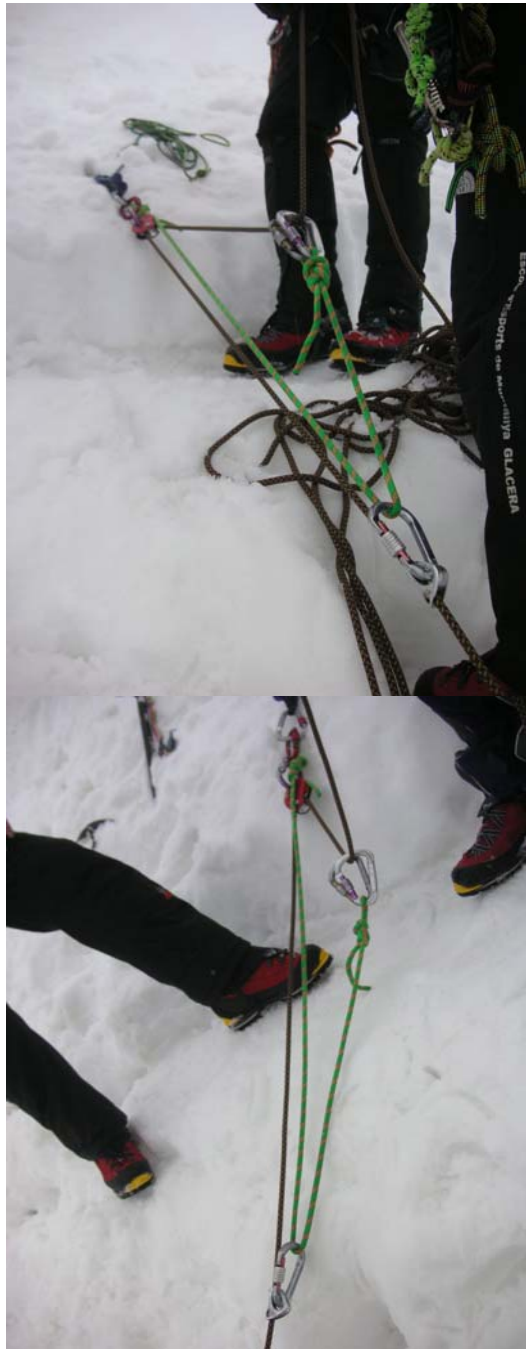
El 28 es va celebrar a l'AEC la conferència audiovisual de tècniques de progressió sobre progressió en glacera i teoria d'ús de politges per a rescats.

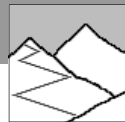
El dia 31 gràcies a la col·laboració de l'EAMB, realitzem les pràctiques de nusos especials, tècniques d'hissat mitjançant elements de fortuna i mecànics.

A la tarda arribem a Renclusa amb un cel cobert però que no va descarregar pluja durant l'aproximació, vam fer un recorregut de reconeixement per adequar les pràctiques del dia següent. La neu era excel·lent pels ancoratges i amb bona espessor.

El diumenge es va posar en pràctica tota la teoria aplicada bàsicament a un accidentat valent-se de la seva possible ajuda, així com en cas d'inconsciència.

Es van utilitzar tant elements de fortuna com mecànics, observant el rendiment que se'ns ofereix amb la seva utilització.

Qui ho diu que no hi ha hagut neu aquest hivern?

Potser no ha estat un any de molta neu, però fent balanç de la temporada d'esquí de muntanya, ens adonem que amb bona voluntat i triant a cada moment els llocs més adients, hem pogut fer una bona campanya (dins de les nostres possibilitats).

Hem fet un total de 9 sortides i cal dir que gairebé sempre amb bon temps, bona neu i una cosa important, quan ja es té una edat: Sense carretejar els esquís a l'esquena. Excepte en una sortida a final de temporada, sempre ens els hem calçat a peu de cotxe o ben a prop.

A continuació un petit resum, per animar el personal i que de cara a l'any vinent no ens deixem vèncer per la mandra, amb "l'excusa" de la manca de neu.

RESUM:

20-1-08 Muntanyó d'Àrreu (des del Port de la Bonaigua i tornada per l'Estany Pudo i Collet d'Estany Pudo): Bon temps i descens

Baixant del Muntanyó

cap a L'Estany Pudo amb neu espaterrant.

3-2-08 Vall de La Coma de Ransol (pujada fins als Estanys dels Meners): Neu molt justeta i temps dolent al final, que ens va fer plegar sense fer cim.

17-2-08 Pic de Campirme (des de la Pleta del Prat): Temps bo però molt fred. Neu pols de pel·lícula fins a l'Estany del Diable.

2-3-08 Pic de Paderna (des de l'Hospital de Benasque): Bon temps. Neu justa, però de bastant bona qualitat. Algun "safari" per les pedres al bosc.

30-3-08 Pic de Cubil (des dels Cortals d'Encamp): Del collet al cim sense neu. Temps ennuvolat, però que ens va deixar fer.

6-4-08 Tuc Llucià (pels Banys de Tredòs i Refugi de Colomers): A causa de la neu la pista estava tancada des del Km. 4, això va allargar la sortida més del previst. Temps i neu immillorables.

19-4-08 Bastiments (des de Vallter 2000): Temps clar, però molt de vent des del Coll de la Marrana fins al cim. La neu mitjaneta (feines teníem perquè el vent no ens tombés)

Pont de l'1 de maig Balaitous (pel Refugi Larribet i descens per les Neous): Aquí si que ens va tocar carregar esquís, ja que se surt de bastant avall i la neu comença a 1800 m. Temps magnífic, refugi acollidor, paisatge preciós i neu molt abundant. Arribem només al peu de la canal final, just a 3.000 m.

18-5-08 Maladeta (des de la Besurta): Temps bo al matí, tapat i nevant al cim i sol i núvols al descens. Neu fantàstica fins a 2.500 aproximadament. Més avall "sopes".

Pujant al Cubil

EDUARD RUIZ i ROSA MARIA SOLER

23 d'Abril del 2008

Socis on-line: un frau?

Per què m'haig de fer la targeta federativa si la meua mútua d'assegurança, el RACC, o els beneficis socials de la meua empresa ja em cobreixen els possibles accidents o responsabilitats civils que pugui patir a la muntanya?

Aquesta és una pregunta que ens fem sovint a l'hora de renovar la targeta anual.

La resposta és prou clara: No és una targeta d'assegurança si no que és una llicència esportiva que a més porta adjunta una assegurança d'accidents.

Per entendre-ho potser que fem una comparació amb altres esports. Quan un atleta accedeix a un estadi per entrenar o lloga un circuit de curses se li demana que justifiqui, mitjançant un carnet, la seva capacitat d'utilitzar les instal·lacions, vehicles o accessoris que li seran confiats. Inclòs en aquells casos en que no és necessari un targeta, com pot ser una piscina, un camp de tennis o una pista d'esquí, hi ha una persona present que vetlla perquè els usuaris mostrin en tot moment els coneixements tècnics, l'experiència i el comportament adients per a l'activitat que s'està desenvolupant.

El problema ve quan el recinte on es desenvolupa l'esport no és tancat ni delimitat com és el camp, el mar o la muntanya.

En molts esports a l'aire lliure el control queda resolt per mitjà dels equips o materials a emprar. No podem llogar una embarcació de vela lleugera o bé no podem ni tant sols carregar d'aire comprimit les nostres pròpies ampolles d'immersió si no mostrem un document acreditatiu i actualitzat de la nostra capacitat per utilitzar-los.

I com es resol això davant d'una ascensió a una muntanya, un avenc, un bosc o una via d'escalada que no tenen l'accés controlat? Perquè la societat bé que l'exigeix aquest control, i si no compareu la cobertura mediàtica i les conseqüències legals que se'n deriven quan es produeix un accident greu on participin persones que no poden demostrar la seva qualificació o quan l'accidentat és una persona capacitada.

I aquí és on pren sentit la Federació d'Entitats Excursionistes. Observem que no és una federació d'esportistes si no d'entitats, perquè s'ha delegat en elles aquesta capacitat i aquest control. I la targeta federativa demostra això: Que hom pertany a un centre on hi ha una determinada cultura que es transmet als seus socis per mitjà de la convivència, les experiències compartides i els cursos. Amb totes les excepcions i desviacions que vulguem, però que d'una manera global cobreix aquestes ne-

cessitats de control i formació.

Ara bé, què passa quan aquesta targeta federativa es concedeix, com a norma i no com a excepció, a un “client” anònim, una persona intencionadament desvinculada del club i a qui ni tant sols se li veu la cara?

Si no es va crear el seu dia el “soci telefònic”, ni el soci “correu postal”, si els estatuts deien que un nou soci havia de ser presentat per altres dos, era precisament perquè les entitats excursionistes tenien molt clara la seva responsabilitat en aquest tema.

S'ha caigut en el parany de les “noves tecnologies guais” sense reflexionar que és més anònim un correu electrònic que una trucada telefònica o una carta (on la veu, les entonacions, les frases i l'estil diuen moltes més coses que les simplement escrites o dites).

Vist això, quin paper hi juga l'Agrupació en aquest joc? No estarem fent un frau?

Pere Palau

Museu Diocesà de Lleida

Dimarts, 3 de juny del 2008

Són $\frac{3}{4}$ de 9 al rellotge de l'estació de Sants i ja hi som tots i totes. Els empleats del servei interior de l'AVE i Avant estan de vaga i munten una “mani” sorollosa a l'entrada del vestíbul. Al moment de passar el control de bitllets, una de la colla s'adona que s'ha deixat el seu a casa i surt cuita-corrents a cercar-lo. Passem el control d'equipatges -molt més lax que el de l'aeroport- i ens apossentem als seients de l'Avant. S'hi afegeix la que s'havia deixat el bitllet; tot plegat que en som 15. El tren arrenca puntualment i va agafant velocitat sense que ens n'adonem. El motiu del viatge és poder visitar el museu diocesà abans de que a algun il·lustrat li passi per la bala de regalar el seu contingut al bisbat de Barbastre. Xerrant, xerrant ni ens adonem que ja parem a “Camp de Tarragona” i poc després ja som a Lleida, tot plegat: 1 hora i 10 minuts. Algú practica l'odiosa comparació amb els trens que ens duïen de Plaça Catalunya a La Molina, ja són ganes de fer-se mala sang... L'autobús segueix per la riba del Segre, saludem els herois Indíbil i Mandoni i a la Rambla d'Aragó baixem i ens encaminem cap el que avui és el **Museu de Lleida, Diocesà i Comarcal**. Es tracta d'un edifici nou de trinca. Mira per on, resulta que els dimarts és d'entrada gratuïta, visca! La visita és molt didàctica i segueix un estricte ordre cronològic, amb diorames, audiovisuals

Moviment de socis del mes de maig

ALTES

Ferran Bascuñana Oliva
Joan de Febrer Serna
Rosa Colomé Fores
M. Ascensión Gonzalez Rodri-
guez
Oscar Tierno Nebot

*La nostra més cordial benvingu-
da i el desig d'una ben profitosa
estada a l'Agrupació.*

NOTA DE CONDOL

Fem arribar el nostre condol al nostre company i secretari de l'A-
grupació, Xavi Sànchez pel recent traspàs del seu pare.

Refugi de La Molina

El Refugi està en perfectes condicions. Penseu a reservar places !!!!
També recordem que qui recull la clau és el **responsable** de que el Refu-
gi quedi **net i endreçat, finestres tancades, nevera desendollada i**
oberta, clau de pas de l'aigua tancada, etc. (això no vol dir que ho faci
tot sol). També cal que **cobri l'estada** als components del seu grup.
El dilluns cal retornar la clau i abonar les estades a Secretaria.

Belles Arts Ferran

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 Telèfon i fax
93 302 38 98

als i elements autèntics i facsímils. Fins arribar a la col·lecció d'art religiós on una ben nodrida mostra d'imatges, retaules i elements de culte ens mostren tot el que s'hagués perdut si el 1893 el bisbe Josep Messguer, no hagués iniciat la tasca de guardar totes aquestes joies de l'art religiós escampades per parròquies i ermites de la seva diòcesi. Completem la visita amb una altra a l'església de Sant Llorenç on hi contemplem el retaule de l'altar major.

Sense presses, però decididament, ens encaminem cap a l'estació d'autobusos. Allà mateix entrem a un restaurant on ja trobem taula parada. Ens van portant i endrapem: Una amanida, cargols, xai, escalivada i crema catalana, tot ben acompanyat d'un bon vi negre, allioli i acabat amb els cafès, bé, cal assenyalar que algú, tot i la sequera pertinaç, ha preferit beure aigua. És hora d'alçar-se de la taula, i amunt, cap a la Seu Vella. Un ascensor ens estalvia la darrera pujada pel preu de 20 cts.

És impressionant l'esvelta arquitectura d'aquesta Seu, són colpidors els quasi tres segles d'us militar que se n'ha fet i s'agraeix que per fi s'hagi pogut anar restaurant aquesta joia. Cal assenyalar, les magnífiques vistes que ens ofereix des de la seva alçada, avui amb un bon Sol de primavera, les cases a banda i banda del Segre, les nuvolades que decoren l'horitzó del nord-est i tot el verd intens que envolta la capital de la Terra Ferma. Baixem, uns a peu, d'altres amb l'ascensor i un cop som al carrer de Sant Joan, avall, avall resseguint carrers molt comercials, fins a entrar a l'estació de la Renfe.

Arrenca el tren i en passar per damunt del canal de Serós ja ha agafat una bona velocitat. Una hora i 10 minuts i amb la mateixa puntualitat que a l'anada, l'Avant ens deixa a Sants. Encaixades, petons i allà ens acomiadem tots plgats fins una altra.

Jordi Romagosa

aquesta web et sorprendrà

www.
balmat
.com hem trencat esquemes

Tot el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, centenars de fotografies, llibres, revista... Cerca als teus companys de viatge per a escalar, fer espeleologia, sortir el cap de setmana... a www.balmat.com

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmat@balmat.com

**1 MODA ROBA
TÈCNICA**
Gran Via C.C., 531
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**2 ESQUÍ
I TEMPS LLIURE**
Gran Via C.C., 527
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

3 ACAMPADA
Comte d'Urgell, 72
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**4 MUNTANYA
TÈCNICA**
Comte d'Urgell, 76
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

MERCAT D'OCASIÓ

(Espai reservat per anuncis de compra-venta dels socis)

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla 255-263, primera planta

08013 Barcelona

E-mail: aec@aec.cat

Tel. 93 302 45 29

web: www.aec.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
**Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques**